

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 24 SEPTEMBER.

PARIJS EN OMSTREKEN

Parijs gaat belegerd worden. Om de berichten goed te verstaan, is het noodig den omtrek van die stad in al zijne bijzonderheden te kennen. Wij hebben dien ten gevolge eene gekleurde kaart te koop gesteld, VAN PARIJS EN DEN OMTREK. Elke plaats, elk fort, elke weg, rivier, bosch of spoorbaan ligt daarop aangegeven. Men kan met die kaart bijzonder goed de bewegingen der legers volgen.

De kaarten van Parijs zijn te koop op het bureau van den Postrijder ten prijze van 50 centiem en 15 centiem.

Oorlogsveld. — Revolutie.

Het bloedig drama gaat onverbiddelijk voort en raakt misschien aan eene ontkenning. Het lot der wapenen is tot hertoe hardnekkig ten ongunste van Frankrijk uitgevallen. Langs den Rijn, aan Metz, op Sedan heeft Pruisen zijne zegevierende adelaars geplant; stroomden bloed hebben gevloeid van beide kanten; voor miljoenen en miljards is reeds vernietigd en nu zijn aller oogen op Parijs gericht waar misschien het laatste toneel gaat bebrood worden met den ondergang der prachtige hoofdstad.

Al de reguliere legers, waar Frankrijk zijne hoop op stelde, zijn thans of vernietigd of ontbonden of gevangen. Oudgedienden en jonge mobiele hebben de moeilijke taak geladen van de eer van Frankrijk te wreken, en de overmacht der Pruisen te breken. Zullen zij gelukken, dat is een raadsel. Doch, zeker is het, dat de Pruisen de nieuwe ommekeer van zaken ernstig aanzien en bestudeeren. Zij zijn niet gewoon, die Duitschers, veel te zwetsen en niets te doen; zij doen eerst, later zullen zij redeneeren.

Doch er is iemand die voor hen denkt en beschikt; dat is Moltke de grootste krijgskundige die misschien Europa bezit: in dezen hebben zij volle vertrouwen. Inderdaad hij verdient zulks. Terwijl de Franschen nog roepen en redekavelen, organiseeren en exercereen, zijn de hulansen en huzaren reeds ter plaats, om de Fransche inzichten te verijdelen.

Dit schijnt voor den oogenblik door den pruisischen generaal in acht genomen te worden. Terwijl het gros des legers (400,000 man) van Parijs aftrekt, zien wij afdelingen van 15,000, 10,000, 5,000 en minder naar alle richtingen zich verspreiden, terwijl zij gemeenschap houden met Parijs, als middelpunt.

DE VADERVLOEK.

LOSSE BLADEN UIT L. MÜHLBACH'S WERK
BENJOWSKY.

(Vervolg.)

— Heer graaf, men kan een uitstekend officier, men kan een zeer dapper man zijn, en echter niet geschikt tot aanvoerder van zulk een koeven avontuur, want als zodanig moeten wij de expeditie toch beschouwen. Hiertoe behoort, dat men bekend zij met de lotwisselingen des levens, de stormen der wereld reeds meermalen het hoofd heeft geboden, en verstaald uit het onweder is te voorschijn gekomen. Zonder omwegen, heer graaf, zij zij de man, geschoot om aan het hoofd van zulke eene onderneming geplaatst te worden, en ik vraag u daarom eenvoudig en onbewimpeld: Wilt gij de aanvoerder der expeditie naar Madagascar zijn? Wilt ge in dienst zijner majesteit den koning van Frankrijk treden en de onderneming wagen, om voor Frankrijk het eiland Madagascar te winnen? Dat wil zeggen, versta mij goed, ik bedoel niet dat ge Madagascar met het zwaard veroveren zult, want dit zou ons in oorlog en veten met al de zeemogendheden brengen, maar ge moet het door beleid en list voor ons winnen, daar aanvankelijk eene kolonie vestigen, en dan later misschien door uwen invloed en overwicht bewerken dat de vorsten, opperhoofden en aanvoerders der verschillende stammen zich onder de bescherming van zijne majesteit den koning van Frankrijk stellen. Zeg nu, heer graaf, bekoort uwe koue geest zulk een moeilijke en gevaarlijke onderneming niet? Zou 't u niet aangenaam zijn aan 't hoofd er van te staan?

— Het is mij ten minste aangenaam, dat uwe

Crémieux heeft schoon zijn zetel te vestigen in Tours, hij zal er weldra afgesloten zitten, gelijk in Parijs.

Alzoo zien wij de Pruisen niet alleen te Meaux en te Melun dicht bij Parijs, maar langs het noorden op St-Quentin en Amiens; op Fontainebleau, op Provins; op Troyes en andere plaatsen. Overal desorganiseeren zij de tegenkanting, nemen levensmiddelen of verpletteren den wederstand.

Te midden van dit alles beroert zich de revolutie. De macht die eenige Parijzenaars zich hebben aangematigd om Frankrijk te bestieren, is herkend door Amerika, Spanje, Zwitserland en Portugal. In de groote steden van Frankrijk komt het janhagel te voorschijn en schreeuwt om het meest: *Leve de Republiek!* De weldenkende Franschen zuchten inwendig en nemen hun geweer om naar de wapenoefening te gaan of snellen naar de Parijse wallen, gereed om den vijand hunne borst te bieden, of verbergen zich achter graacht of struik om den Pruis staksgevijs te verbrokkelen. — Italië, het roemrijk gouvernement van Victor Emmanuël, heeft dezen oogenblik gekozen om blijken te geven van zijne dapperheid. Frankrijks bloed heeft Lombardo-Venetien aan de Italiaansche staten gehecht. Nu meent gij zeker dat Victor-Emmanuël zijne heldhaftige mannen gaat leiden tegen de Pruisen om Frankrijk dankbaar te zijn? Neen, het is tegen Rome, de hoofdstad van het kristendom, tegen Pius IX, een heilige ouderling, den stadhouder van Christus kerk, dat hij dit stout ontwerp durft uitvoeren.

Zonder de hulp Gods zien wij niets goeds voor Frankrijk noch voor Rome. Iets wat ons groote hoop inboezemt voor Frankrijk, is dat het lot van Rome gehecht schijnt aan dat van Frankrijk. Frankrijks verslagen en verpletterd, is de ondergang van Rome; Frankrijk hersteld en opgebeurd is de herstelling der onafhankelijkheid van den heiligen Paus die zijne hand ten hemel heft voor Rome en voor Frankrijk.

Bezetting van Rome.

De vijanden der Kerk zijn in vreugd: de soldaten van Victor Emmanuël zijn de pauselijke grenzen overgetrokken, en hebben zich van Rome meester gemaakt; — het klein leger van Pius IX, is onmachtig geweest de duizende mannen van Victor-Emmanuël, te bestrijden.

Wondere gebeurtenissen! Rome en Parijs zijn terzelter tijd door den vijand overmeesterd.

hoogheid er mij geschikt toe acht, en de heer minister mij met zijn vertrouwen vereert. Ik dank uwe hoogheid voor deze onderscheiding, maar...

— O, ik bid u veel de hertog hem levendig in de rede, geen maar! Neem aan, zeg eenvoudig ja; dit is de hoofzaak! Wij zullen, 't dan wel over de bijzaken eens worden, want ik beken, dat deze expeditie naar Madagascar een lievelingsgedacht van mij is, en ik zeer verblijd ben in u den geschikten aanvoerder er voor gevonden te hebben. Ge ziet, dat ik mij geheel in uwe handen geef en op uwe edelmoedigheid reken. Nu, heer graaf, zegt maar eerst ja, en spreken wij het « maar » later.

— Excellentie, ik verzoek vergeving dat ik u niet gehoorzaam kan, en dat dit « maar » sterker is dan mijn wensch om uw bevel te volbrengen! doch ik heb plichten, die mij wellicht zullen beletten uwe hoogheid te gehoorzamen. Ik heb eene familie, die rechten op mij heeft.

— Ge wilt mij toch niet doen gelooven, heer graaf, dat eenen man van uwen geest, van uwe werkzaamheid en moed zich in den schoot van zijn gezin wil terugtrekken, om daar in den vreugdeloozen sleur van het dagelijksche leven zijne dagen te verdroomen? Ga, heer graaf, gij zelf gelooft niet aan de mogelijkheid van zulk een geluk voor u, maar ge weet, dat ge u, na een leven vol gevaren en koude waagstukken, zeer ongelukkig zoult gevoelen zoo ge er nu voor altijd van wildet afzien. Begeef u tot uwe familie herstel u van uwe inspanning, blijf er vier weken. of wat mij betreft, acht weken. Ik heb reeds zoolang op eenen aanvoerder mijner expeditie gewacht, dat ik, nu ik er een gevonden heb, nog wel een paar maanden wachten kan. Blijf dus twee maanden in den schoot uwer familie, maar dan heer graaf, keer dan tot mij

Frankrijk, de oudste dochter der Kerk, had van God de zending ontvangen het tijdelijk gezag van het Pausdom, welke de waarborg zijner geestelijke onafhankelijkheid is, te bewaren en te verdedigen; en ziet: over tien jaren, in de maand September, toen generaal Cialdini aan Napoleon III vroeg om een deel der Pauselijke Staten, ten voordeele van Victor Emmanuël, te mogen inpalm, antwoordde de keizer: neenit, maar neemt spoedig! — Castelfidardo had plaats, het zuiverste en edelste bloed wierd er vergoten en dat bloed heeft wraak geroepen!

Op vierden augustij laatstleden, verlieten de fransche soldaten, op bevel van keizer Napoleon, de Pauselijke Staten, sedert dien ook verliet de zegepraal hunne vaandels, en op tweeden dezer loopende maand, gaf Napoleon zijnen degen af aan den koning van Pruisen, hij wierd krijgsgevangenen genomen, benevens 70,000 manschappen; op vierden September is de republiek uitgeroepen en nu staan de pruisische legers voor de muren van Parijs!

Victor-Emmanuël gaat naar Rome met den Judas kus op de lippen, hij doet aan Pius IX alle slaeh van schoone beloften, maar de heilige grijsaard van het Vatikan schijnt hem toe te roepen, even als zijnen Goddelijken Meester tot Judas den eersten: *mijn vriend, waartoe zijt gij gekomen!*

Wat er nu gaat geschieden, kan niemand voorzien, maar wat wij gelooven, wat wij weten, is dat de God-Mensch aan zijne Kerk heeft beloofd: *met haar te wezen, alle dagen, tot het einde der eeuwen, en dat de poorten der hel haar niet zullen overvelten.*

De Kerk is altoos in strijd, altoos vervolgd en ook altoos zegepraalend; zij is het die de volkeren beschaaft en verlicht, en die hun de ware vrijheid kennen doet; buiten haar is er niets dan dwaling, hoogmoed, rampen en ellende.

Een uur van groote beproeving is op nieuw voor het Zienlijk Hoofd, Pius IX, aangekomen; twee honderd miljoen katholieken verheffen hunne handen tot den hemel, opdat die kelk van bitterheid van hem worde weggenomen; zijne vijanden zelve bewonderen zijne bedaardheid, omdat zij zijn bovennatuurlijk vertrouwen niet begrijpen kunnen.

De Kerk is eene steenrots en al wie er tegen botst moet er zich op verbrijzelen; weë dien welke aan den Gezallden des Heeren raakt!

Heigeen God bewaart, is wel bewaard: *de Zaligmaker zat in een scheepje op de zee en hij sloep, niettegenstaande eenen zoo grooten storm dat het scheepje door de golven overdekt*

terug, om mij met frische kracht en vroolijken moed te zeggen: « Ik ben de uwe! Ik wil de onderneming wagen! Ik wil eene fransche kolonie op Madagascar vestigen. » Dan zullen wij schepen, menschen, geld ter uwer beschikking stellen, de koning zal u met titels en orders versieren, en ge zult met eer en roem uw moedig zeemansleven weder beginnen. Dus neemt gij mijn voorstel aan? Ge begeeft u nu tot uwe familie en keert na twee maanden tot mij terug?

— Heer hertog, het is niet in mijne macht dit thans reeds te bepalen, want ik weet niet in welke omstandigheden ik mijne familie zal terugvinden.

— Hoe meent ge dat, heer graaf? Kent ge de omstandigheden uwer familie niet?

— Neen, uwe hoogheid, ik ken ze niet. Ik ben sinds acht jaar er van gescheiden geweest, en heb in dien langen tijd evenmin tijding van haar als zij van mij ontvangen.

— Hebt ge de uwen nooit geschreven?

— Dit was niet mogelijk. Ik was lang in russische gevangenschap, werd vervolgens naar Kamschatka verbannen, en het is den ballingen aldaar niet vergund brieven te verzenden of te ontvangen. De burgerlijke doode moet ook door de menschelijke maatschappij als dood beschouwd worden.

— Maar sedert ge vrij zijt, hebt ge toch zeker beproefd uwe familie tijding van u te doen toekomen?

— Neen, uwe hoogheid, dat heb ik niet gedaan en ik zal dit ook thans niet doen. 't Ligt niet in mijne bedoeling door brieven mijne familie mijne aankomst aan te kondigen, en ik weet niet of deze als eene gelukkige gebeurtenis zal beschouwd worden. Mijne echtgenoot heeft reden op mij verstoord te zijn, hoewel ik onschuldig ben, want ik verliet haar voor acht jaar, zonder haar

wierd. En zijne leerlingen kwamen tot hem en wekten hem, zeggende: Heere! behoed ons, wij vergaan! En Jesus zeide tot hun: Waarom zijt gij bang, gij kleingelovigen? Toen stond hij op, gaf bevel aan de winden en aan het meer, en er kwam eene groote kalmte.

Ziedaar het geheim van al ons vertrouwen: het Onzienlijk Opperhoofd der Kerk gebieft aan de winden en aan de zee en zij gehoorzamen hem! Hij is Almachtig!

Ziehier hoe het Handelsblad zich uitdrukt:

Het schelmstuk is voltrokken! De troepen van Victor Emmanuël hebben eenen rustigen staat, Rome overrompeld. Dit lafhartige gouvernement heeft gebruik gemaakt van eenen oogenblik, dat niemand den zwakke meer beschermd.

Vroeger durfde het zelfs geenen vinger bewegen, bevreesd als 't was van eene fransche bajonnet; nu het weet dat de troepen verward zijn, komt het met 10 tegen 1 zich op Rome neerslaan. Laf, tien dubbel laf!

Overigens, wat nu gebeurt, hebben wij wel voorzien. Louis Napoleon had den Paus en Rome reeds vercocht vóór dat hij naar den oorlog ging, en dit in de hoop van Italië's bajonnetten tegen Pruisen te winnen.

Het oogenblik is nog niet daar, om, met alle kennis van zaken, den toestand te beoordeelen, in welke men den H. Vader brengt; doch dit is ons vertrouwen: recht en reden zullen andermaal bovendrijven, en de bravis van Victor Emmanuël's gouvernement zullen de gerechte straf niet ontgaan.

Belgische Illustratie.

Sedert een paar weken deelt het bestuur der Belgische Illustratie, aan diegenen welke zich abonneeren voor den geheelen jaargang 1870-1871, KOSTELOOS gedurende eene maand een nieuw plaatwerk mee, getiteld: *DE OORLOG.*

De tweede aflevering bevat vooral prachtige figuren, zoowel van den pruisischen als van den franschen kant.

Men vindt er in: portretten, tafereelen van den oorlog, teekeningen van de mitrailleurs, enz. Eene betere herinnering aan den oorlog dan dit werk, kan men zeker niet vinden. Nog eens: *Abnie een abonnement neemt op de BELGISCHE ILLUSTRATIE voor den volgenden jaargang, krijgt het plaatwerk DE OORLOG VOOR NIET, MEN HAASTE ZICH, DEWIJL DE OPLAAG BIJNA IS UITGEPUT.*

Exemplaren van den EERSTE en TWEDE Jaargang zijn nog te bekomen.

met de reden mijner verwijdering bekend te maken en zonder haar te zeggen waarheen ik ging. Ik behoorde tot de samezweering der poolse patriotten, en mocht het geheim van 't verbond niet verraden. Maar vergeving, hoogheid, dat ik zoo veel van mij en mijne omstandigheden heb gezegd. Dit geschiedde slechts om mij bij u te rechtvaardigen, dat ik uw vereerd aanbod niet kon aannemen. Ik verzoek u mij te verontschuldigen.

— Ge behoeft u volstrekt niet te verontschuldigen, heer graaf, want ik stel zeer veel belang in uwe mededeelingen, wijl ik nog altijd de hoop heb, dat de hindernissen overwonnen kunnen worden, die u van 't aannemen van mijn voorstel terughouden. Ge wilt dus inderdaad, zonder uwe familie bericht te zenden, tot haar terugkeeren? Ik begrijp, dat ge onder familie uwe echtgenoot en kinderen verstaat:

— Ja, uwe hoogheid, ik was sedert vijf jaren gehuwd en mijne gade had mij eenen zoon geschonken, toen ik haar verliet.

— En sedert zijn acht jaren van scheiding verlopen! Weet ge dat dit voor minnenden een zeer lange tijd is, maar gij hebt waarschijnlijk berichten ingewonnen

— Ik heb volstrekt geene berichten ingewonnen, volstrekt geene tijdingen bekomen. Ik weet niet of mijne gade nog leeft, maar ik hoop haar te vinden.

— Hoe veel tijd hebt ge noodig om het doel uwer reis te bereiken?

— Ik zal dag en nacht reizen en denk dan er in een week te zijn.

— Woensdag, over vier weken, des middags, verwacht ik u hier in mijn kabinet. Ge zult u niet behoeven te laten aandienen, want mijn kamerdienaar zal u opwachten en u dadelijk tot mij voeren.